

Sygnatura akt VI Ka 182/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **9 kwietnia 2019** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Prażmowski.

Sędziowie SO Kazimierz Cieślikowski (spr.)

SR del. Piotr Pawlik

Protokolant Dominika Koza

przy udziale Dagmary Świerk Prokuratora Prokuratury Rejonowej w T.

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2019 r.

sprawy **A. B.** ur. (...) w M.

syna A. i G.

oskarżonego z art. 300 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 16 listopada 2018 r. sygnatura akt II K 182/18

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. O. S. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 536,60 zł (pięćset trzydzieści sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych).

Sygn. akt VI Ka 182/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 listopada 2018 r. sygn. akt II K 182/18 Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach uznał oskarżonego A. B. za winnego występku z art. 300 § 2 kk i skazał go za ten występki na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wykonanie tej kary warunkowo zawiesił na dwuletni okres próby. Na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązał oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby pisemnie co 3 miesiące. Orzekł o kosztach obrony z urzędu. Zasądził też Sąd od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę i wydatki.

Wyrok w całości został zaskarżony apelacją obrońcy oskarżonego. Zarzuciła ona błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia.

Domagała się zmiany wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje jako bezzasadna, nie zasługiwała na uwzględnienie.

Obydwa zarzuty odwoławcze dotyczą tej samej okoliczności a mianowicie tego, czy nastąpił skutek w postaci uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela. Tę okoliczność apelująca uznała nie tylko za niedowiedzioną ale wręcz zarzuciła sądowi dowolną ocenę materiału dowodowego.

Na wstępie wypada się zgodzić z obrońcą oskarżonego. Zachowanie dłużnika polegające na zbyciu jakiejś rzeczy ruchomej, zajętej, czy choćby tylko zagrożonej zajęciem, tylko wtedy będzie mogło być rozpatrywane jako czyn zabroniony przez ustawę pod groźbą kary, gdy skutkiem tego zbycia należność wierzyciela nie zostanie zaspokojona choćby w części. W niniejszej sprawie poza sporem jest to, że istniało szereg długów B. B. względem wierzyciela, którym był (...) w T., wynikających z zawieranych przez te podmioty umów kredytowych. Oskarżony był poręczycielem zadłużenia B. B.. Klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu także wobec A. B. nadał Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach postanowieniem z dnia 13 listopada 2014 r. Dokumentacja nadesłana przez Komornika T. A. dowodzi, że postępowania egzekucyjne toczą się nadal. W ramach postępowania egzekucyjnego Komornik miał prawo i obowiązek zająć i zlicytować samochód osobowy, który oskarżony zbył 19 sierpnia 2016 r. Zachowanie oskarżonego uniemożliwiło egzekucję z tego składnika majątku oskarżonego a dług nadal istnieje. Zatem nie ma żadnych wątpliwości, że zbycie samochodu V. (...) przez oskarżonego uszczupliło zaspokojenie wierzyciela- (...) w T..

Z tych względów obydwie zarzuty odwoławcze są bezzasadne. Innych argumentów w środku odwoławczym nie podniesiono.

Jeśli chodzi o rozstrzygnięcie o karze, środku probacyjnym i obowiązku probacyjnym, to nie zawierają one cech rażącej surowości, czyli surowości nie dającej się zaakceptować. Wprawdzie wymiar kary pozbawienia wolności jest stosunkowo surowy, ale nie w takim stopniu, by mówić o rażącej (nieakceptowalnej) surowości.

Dlatego zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy.

Nie widział Sąd Okręgowy możliwości zwolnienia oskarżonego z kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.